

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptoriu[m] Nico. [de] Lira ordinis seraphici Francisci/
siue Expositio tripharia breuis vtil[is] in decalogu[m] legis
diuine**

**Henricus <de Frimaria>
Nicolaus <de Lyra>**

Colonie, 19.05.1495

Decjnum Preceptum

urn:nbn:de:hbz:466:1-31207

PREECEPTUD

retines. Unde transgressores huius preceptissimis
gulariter puniuntur plaga muscarum. quod musce mortales
res perdunt suavitatem vnguenti. Et sollicitudo
possidendi temporalia non solum impedit deuotorem
spiritualium. sed etiam in corde hominis suffocat deum verbum.
Quis enim oratio et orationis deuotio et etiam contemplatio
nisi solatio funditus moritur. ubi habendi cupides
tas dominatur. Cupiditatem igitur desere. si in deo vis
delectari. Ex predictis preceptis de transgressione huius pre
cepti et quomodo sit confitendum.

Ad **E**ST **A**ND **V**I **T**hopectum. Non cocupiscere
vices proximi tui. ubi prohibet omnis concupi
scientie carnis: sic in nono precepto prohibe
tur omnis concupiscentia oculorum. Ideo autem dantur duo
precepta ad prohibendum hanc duplimentem concupiscentie
am eo quod ad eas natura corrupta maxime inclinat.
Nam ad concupiscentiam carnis inclinatur propter
sui conseruationem in esse speciei. Ad concupiscentiam
vero oculorum inclinatur propter sui conseruationes
in esse idem inuidum. Prohibet ergo nihilominus duplex
concupiscentia propter tria damnata quae in anima
Crimen est. quod anima inficit et maculat. Eiusmodi est
quod concupiscentia carnis est sicut aqua fluens. con
cupiscentia oculorum est sicut terra sitiens propter aris
dictatem terrene affectionis. Unde sicut de terra
et aqua fit lutum materiale. ita ex hac duplicitate concupi
scientia fit lutum spirituale quo anima sordida est et per con
sequens fetida et displicibilis reddit in dei conspectu
ad modum lutivilissimi. **S**ecundum est. quod ad modum
ignis inextinguibilis animam inflammat. de quo

D i

DELEZIO VI

scribit Joh. 3i. Ignis evsq; ad psumpto eoz deuorans. et non solum aiam inflamat. sed et incendit. et tunc supuenit tertia feroz eorum scz superbia vite. q; ad modum venti aiam insufflat et redactam in cinerem ad modum puluer; vsq; q; disperserit et id scribit. Prover. 2. Et erit tanq; puluis. et. ¶ Tertium est quatraq; ad modum sit; istabilis aiaz sp cruciat. Unde iste due concupiscetie sunt due filie sanguis luge clamantes affer affer. ut scribit Proverb. 30. Nam concupiscetia oculorum dicuntur Affer diuitias. Et concupiscetia carnis dicuntur. Affer delitias et vtriusq; isti. insatiabilis est appetitus. Hoc enim mundanum diuitiarum et deliciarum sitib; dicitur. est quasi saccus pretiosus. et id non est mirum si non possit impleri nec etiam satiari. Hoc autem preceptum habet triplicem expositionem. ¶ Prima. Non concupiscere proximum proximi tui id est non habere voluntatem violandi thorum proximi tui. Unde diligent considerandum quod si deus sola voluntate huius peccati prohibet quanto ergo rigore iusticie voluntatem facta impletus puniet. Et illos potissimum quod pulchras castas et probas uxores habentes aias suas diuina imaginis insignitas sordidis concupiscentis. aliorum sunt maculatores feminarum. ¶ Secunda. Et tamen prohibetur christus Math. 5. Qui viderit inquit mulierem ad concupiscendum eam id est quod concupiscentia transeat in affectum cordis et in sensum rationis et etiam si facultas assit facere disponat. iam mechat est in corde suo. quia secundum iura. voluntas pro facto reputatur. Sed contra est quod scribitur di. 66. Non

PECETU

satis est velle. Et benefacere oportet. Nec sat' est
benefacere nisi procedat de fonte bono. id est ex bo-
nayoluntate. Sicut dicit d. Lôsebra. d. s. Logita-
tionis et voluntatis nemo penâ patiat. Ad tollendû
ergo dicto pro canonum contrarietatem distinguendû
est. Quia aut voluntas habet facultatem operâ-
d. et sic voluntas nō reputat profacto. In quo cas-
su loquuntur canones in contrarium obiecti. Aut nō
habet. et sic iterum distinguendû est. Aut em' volun-
tas est mala. et sic semper pro facto reputat. et sic semper
est peccatum mortale in voluntate mala sicut et in
ope malo. quod nō sit tñm peccatum in voluntate so-
la sicut in voluntate cū operatione simul. et illud est ve-
rum qntum ad iuditium dei q̄ intuet cor. Si qntum
ad iuditium ciuile si voluntas mala suis terminis sic
potesta non puniri. ut dic yltimum decretum. Si se
voluntas progrederit ad actum vel etiam ad conatum. sicut
in criminibꝫ maximis punitur solus conatus. licet
machinatio nō habeat effectum. Unū lex non min' illū
punit. qui causa occidendi homines inuentus fit
erit cuz telo. quod eum q̄ occidit. de penitenti. distinc-
tione prima. ca. decimo. Et est ad l. Corneliam
Desiccaris. Si q̄s cum telo. et cetera. In mino-
ribus tamen criminibus non punitur solus con-
atus. quia non sum fur. licet sim conatus aliquid
furari. ff. defurtis. Qm furti. Aut voluntas est
bona. et tunc aut illa que voluit cadunt sub prece-
pto/aut sub consilio. Si primo modo. sic volun-
tas non reputat pro facto. ut patet in ieiuniis et
elemosinis ab ecclesia institutis. et hoc potissime

D 2

DE LIBIDO

quando volūtas habet facultatem progrediēdē
opus. Si autē cadūt sub consilio. sic distingue
qr aut illa non respiciūt premiū aureole. et sic volū-
tas reputat̄ pro facto. ut patet de sancto Marti-
no de q̄ sancta eccl̄ia canit̄. O sanctissima anima
quam et si gladi⁹ persecutoris non abstulit. tñ pal-
mam martirij non amisit. Aut respiciūt premiūm
aureole: et sic non reputatur pro facto. qr non suffi-
cit pro premio aureole sola volūtas p̄tinentie nis-
act⁹ p̄tinentie i opere teneat̄.

CONSECUNDUM expositō. Nō concupisces ux-
ore proximi tui. i. non formah̄ imagies de uxore p̄x-
imi tui cogitando sc̄z q̄ pulchra est. q̄ gratiosa. q̄/
amabilis. Contra hoc p̄ceptū proch dolor multi
faciūt tam viri q̄ mulieres. q̄ l̄z nosl̄nt cōcupiscere
nec concupisci ab alijs. tamen volūt̄ agere diez fe/
stūl̄ reliquijs nocturnūt turpūm cogitationum
quod tamen nimis est periculosuz. qr facile ex hoc
pctm mortale incurrit̄. Quod probat Jacobus
in sua canonica. ca. i. cī dīc. Concupiscentia autē
q̄ est animi interior delectatio cum conceperit sub
audi p̄sensum rationis parit peccatum sc̄z morta-
le vel et p̄ctm veniale. Peccatum autem cū cōsum/
matum fuerit per deliberatum sc̄z p̄sensum rōnis
in ip̄am delectatōem interiorē et in opus extri/
secū generat mortem. id est p̄ctm mortale p̄fectu⁹.
Et ut euidenti⁹ patet ista q̄liter interior cogitatio et
cogitationis delectatio sint p̄ctm mortale et qualis
ter non sciendum sc̄dm Gregorius q̄ hūana ten/
tatio perficitur ex tribus. scilicet suggestione/ele-

PREECTUD

etatione / et consensu. Si enim suggestio inducit pa-
ssionem que est subitus motus animi cogitantis
seu delectat^r in re cogitata. sic est peccatum veniale. Si
autem suggestio inducat passionem quae est quidam animi for-
mativ^m liberato. tunc a non sentit delectatō i tali co-
gitatō. et sic non est peccatum ut solū est veniale. Aut sen-
tit delectatō i cogitatō. et hoc pingit duplicit. Quo-
tunc a deliberatō rōnis non presentit delectatōem. et
sic est veniale. Aut consentit. et sic est peccatum mortale
sive consentiat in delectatiōem interioris act^r sive
consentiat in ipsum opus. Qui^r ratō est. quod non solū
consensus ver^rputa cū quod consentit in opus est morta-
le. sed et^r interpretatiōis ut cum quis consen-
tit in solam delectationem interiorē et non i opus
et hoc habet veritatem si delectatō cadat super ob-
iectū includens in se deformitatem ad rectam rōnē.
Si autem quod non delectatō i cogitatō turpi putatur
cui placeat cogitare de specie pulchritudinis mulier^r ab/
sq; alia deformitate concurrente. sic consensus i tal-
lem delectationem non erit peccatum mortale sed po-
tius veniale.

I TERTIA expositō. Non concupiscēs id
est non concupisci delideres ab uxore proximi tui
ut ibi concupiscēs teneat passione et relatiō. Et sic
primo ostendendū est quod istud preceptū transgredi/
unt tria genera hominum. quod erit priimum. Secūdo
declarabitur quae sunt illa que potissime hominem a de-
lectatione carnalē concupiscētiē retrahere debeant.
Tertio ostendetur quae sunt illa que specialiter ho-
minem in mentis puritate conseruant. Propte

V 3

WEL 32 v. 23

Primum sciendum q̄ p̄mī qui hoc preceptum transigredunt sunt persone religiose licet sint sacerdotes que postq̄ deo sevoto continētie astrinxerūt. adhuc delectant in spurcīis carnaliū delectationum. r̄ iste sunt similes filiis israel q̄ egredientes ab egypto manna celeste fastidiebant / et cibaria vilia egypti appetebant. Sic r̄ isti mūndo renunciantes tanq̄ ab egypto recedentes / et per totum continentie patet pertat voluntarii vere obedientie terre pmissio nis appropinquates. adhuc in deserto positissimū hoc ē in statu religioso constituti. ī quo oīa delectas vilia carnis et mūndi p voluntariūz contemptum in sp̄is debent esse deserta. cibaria vilia egypti appetunt cibum celicū id est suavitatem intime deuotōis fastidiūt. q̄uis in se retineat om̄e d electamē rū et oīs saporis suavitatē. vt scribit Sapiētie. 16. **C**edī sunt virgines et femine seculares questātim aī viros aspiciunt. prauis cogitatōibus agitātur. A quo dehortat p̄pheta euz dicit. Btūs q̄ re nenebit id est restringet motū et impetu illicate cogitatōnis et sensualitatis / et allidet paruulos suos id est p̄mos motus carnalium delectationum ad petrā id est christū sexpī exemplis formādo quē nūq̄ p̄culit aliquē motum illicitum sensualitatis. **C**ertij sunt qui licet nolint concupiscere. volunt ēn cōcupisci. q̄ multesunt tam mulieres q̄ virgines que ad hoc se lauant et ornant ut amabiliōres fiant. que non solum in choreis et plateis sed etiā ī ecclia corda viroꝝ vulnerant dum eis nunc colore albo/ nunc rubeo/ nunc familiari colloquio/ nuna

PREEEPTVL

manū injectione/nū cyultus compositione/nunc
oculorū lasciva intuītione illaqueant/et occasio[n]es
ruine prestant. Sc[ri]entia tamē q[uod] talis ornat⁹ de/
cens et solitus bonis mulierib[us] non debet interdi/
ci dūmodo fiat decenti modo et recta intentiōe. q[uod]
quilib[us] mulier legittima bene potest se sollicite or/
nare ad cōplacentiam viri sui. non alicui⁹ alterius
et hac intentione ne per eius p[ro]temptū in adulteri/
um labatur. Lui⁹ ratio est. quia sicut quilib[us] chris/
tianus toto nisu conare debet/ut i omnibus suis
actibus capter diuinā complacentiam. ita mulier
legittima in oībus suis morib[us] conari debet ad
cōplacentiam viri sui/ut ex hoc amor mutuus vi/
goretur/et fides thori integra conseruetur Ex quo
patet q[uod] talis ornatus multo periculosius frequē/
tāt a virginib[us] et viduis. q[uod] in mulierib[us] nuptis.
Lui⁹ causam assignat Augustinus. ex eo q[uod] mi/
lier nupta conatur placere vni soli. cui etiam de iu/
re cōplacere tenetur. 1. Chor. 7. Mulier que nu/
pta est cogitat q[uod] sunt mundi quomodo placeat vi/
ro. virgo autē innupta nititur omnibus cōplacere
et ideo plurimorū virorū animos potest suo cultu
et complacentia sauciare. a q[uod] tamē retrahit Ap[osto]l[us]
dicens. 2. ad Chorinthios. 6. Nemini dantes v[er]l
lam offensionem. C~~o~~ propter scdm est scienduz q[uod]
homo merito debet retrahi a delectatione carnali
propter multa damna superius expressa in sexto
precepto Sed preter hec possunt hic adduci alia
ira dāna cui libet homini merito perhorrenda.
C~~o~~ primū est: quia delectatio carnalis priuat ho/

4

DELIQUID

minem ab omnibz bonoz consortioz participatione.
Tercium est quod priuatibz cibo diuinoz angelica re-
fectioe. **T**ertium est quod excludit hominem a beatifica
fructuoe. qd secundum Augustinum ratione est suavitatis pulchri-
tudinis et delectatiois/ ut si ea solu p momentu mora-
ri liceret merito p illo mille anni presentis vite plenius
delicis contenerentur. Ex quo patet quantum dispensationem
sibi sibi faciant quod se pro fedat momentanea de-
lectatione eterna dei contemplatione priuant. Et ista
tria anima pulchres sunt figurata in nabuchodonosor
sor quod propter sua peccata a consortio hominum electus
fuit In quo innuit priuatio participatiois omnium
honorum que fuit in ecclesia militante Item sensus
ut bos comedit ecce priuatio cibi angelici et diuinis/
ni et refectio bestialis et pecoris. Item exclusus fu-
it a regno septem annis in quo innuitur perpetua
priuatio diuine visionis et consortio beatorum.
Propter tertium est sciendum quod tria sunt quod potius
sunt puritatem mentis conseruantur. **P**rimus est
fortis sensus exteriorum et interiorum restrictio. quod
ipius sensus exteriores sunt quasi quidam custodes et
ianitores interiorum puritatibus mentis. et ideo sicut pro-
viditor ille diceretur qui portas castrorum hostibus trade-
ret et aperiret. ut hostes ingredientes ipsum castrum
caperent et libere possiderent. ita sensuum nostrorum
rur euagatio est quasi quedam spiritualis prodicatio
quia per hoc liber aditus fantasmatibus aperitur
per quem castrum dei capitur hoc est puritas men-
tis corrumperitur. Et ideo predicta mentis purita-
te conseruanda nostri sensus sunt a noctis euagione

PRECEPTUM

tionibus viriliter reprehendit. In cuius figura Iosue. io. Precepit Josue populo israelitico ut pedes suos poneret super collum et cervices quinque regum quos ceperant. Innuens per hoc quod quinque sensus in multis peribus dolor regale domini obtinetes sunt per ratibus iudicium et per voluntatem imperium taliter duobus peribus interioribus coeruleis viriliter restrigendi. **S**e tamen est feruens et deuota oratio quod sua virtutem metet sublimat et sublimata subtiliat et depurat et suo feruore et metu fluctuat et desiccatur propter quod taliter metus deuota recte mons mirrhe dicitur quem spousus liberetur visitat et in quod spousa sua quodam familiari colloquo iteremoris suavitatis iubiat. iuxta illud catlico: 4. Ibo ad mortem mirrhe et ibiloquar spose mee. **A**vertitur enim passionis christi initia meditatio. In omni enim tempore caronis impulsu mens deuota admodum collubeatur ad christum conuolare et in foraminibus petre id est christi vulneribus nidiificare profundissime scilicet meditando amaritudinem sue passionis. et debet residere super riuulos aquarum sue passionis amaritudinem depolorando et interiori mentis puritatem deuotissime contemplando. In quibus riuulis prouideat umbra ac cipitris hoc est caueat preambula puerse cogitationis et statim cum incepit talibus titillari fugiat in petre foramina id est in christi vulnera subtrahendo se peruerse cogitationi per deuotam orationem per passionis divice feruidam meditacionem et per propria corporis rigorem castigacionem. Sic enim aqua carnalis delectationis mutabitur in vinum divinum consolacionis et interioris deuotiois. Hoc est vinum quod letificat

De decimis

eat deū t hoīes. vt scribit Iudicū. 9. Quid u/
num nobis merit⁹ gloriose viginis Marie presta
re dignet ei⁹ filius benedict⁹ Qui cū patre t spū/
sancto ē vn⁹ de⁹ bñdict⁹ in secula seculoꝝ. Amē.

NO T A q̄ homo decimas omnū q̄ habet lū
beuter dare debet. Et hoc ppter tria. **¶** Primit⁹
est. q̄ istud a dño statuitur t p̄cipitur. **E**n Exo/
di 22. dixit dñs moysi. Decimas t p̄mitias non
tardabis mihi offerre. Et Leuitici. 27. Omnes
decime terre sive de frugib⁹ sive de fructib⁹ arbo/
rum. dñi sunt t illi sanctificātur. **E**cclm est vt
homo deo placeat t vt omnes penurie vini t fru/
mēti t ceteroꝝ remoueātur **E**nde Malachie. 5.
scribit. Et vos pfundit⁹ totam gentē in decimis
et p̄mitis quas nō bene reddit⁹ mihi t in penu/
ria vos estis maledicti. Quia p subtractō em de/
cimas immittit dñs penuriā frumenti t vini i ter/
ram. Et seq̄tur ibidem. Inferte oēm decimas in
horren meū. vt sit cibus in domo mea. **T**ertius
est. ne homo ad decimā partem angeloz que cecidit in infernū deducatur. **E**nde Aug⁹. Redde
decimas. alioqñ deducer⁹ ad decimā partem sc̄
angeloꝝ que cecidit in infernū. Decima est quasi
census quem debem⁹ p hereditate eterna. Qui
nō reddit censuz. qđit agrū/ id est padiſum.